ΓΕΙΑ ΣΑΣ, ΑΝΔΡΕΣ! ΕΙΜΑΙ Η ΕΙΚΟΝΑ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ. ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΜΑΘΕΙ ΝΑ ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ. ΑΦΟΥ Η ΓΥΝΑΙΚΑ Ή Η ΚΟΠΕΛΑ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΙΘΑΝΟ ΝΑ ΜΟΙΑΖΕΙ ΜΕ ΕΜΕΝΑ, ΕΙΣΤΕ ΦΥΣΙΚΑ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΟΙ. ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΜΕ ΕΒΑΛΑΝ ΕΔΩ, ΣΑΣ ΕΧΟΥΝ ΠΙΑΣΕΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΣΑΣ ΘΕΛΟΥΝ -ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΙΔΙΑ. ΜΕ ΤΟΝ "ΑΝΔΡΙΣΜΟ" ΣΟΥ ΝΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΙΤΑΙ, ΕΙΣΑΙ ΣΑΝ ΒΟΥΤΥΡΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ. ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΕ ΠΕΙΣΟΥΝ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΕΙΣ ΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΣΕ ΕΚΑΝΑΝ ΝΑ ΝΟΜΙΖΕΙΣ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΣΑΙ, ΑΝΤΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙΣ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΘΕΛΕΙΣ. ΚΑΙ ΑΦΟΥ Η ΕΙΚΟΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΟΥ ΧΡΥΣΩΝΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΟΥ ΔΙΑΡΚΩΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΤΑΙ -ΟΠΩΣ ΤΟ ΚΑΡΟΤΟ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΓΑΙΔΑΡΟ- ΣΥΝΕΧΙΖΕΙΣ ΝΑ ΕΡΓΑΖΕΣΑΙ ΑΚΑΤΑΠΑΥΣΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΛΗΡΩΝΕΙΣ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΗΔΗ ΣΟΥ ΑΝΗΚΟΥΝ. ΑΝ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙΣ ΝΑ "ΖΕΙΣ" ΕΤΣΙ, ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΣΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΟΥ, ΚΟΡΌΙΔΟ.

Το Συμβούλιο για την Έκρηξη του Υπέροχου

Χαιρετισμός στην Χειραφέτηση των Γυναικών

Χαιρετισμός στην Χειραφέτηση των Γυναικών

Τίτλος πρωτοτύπου: **Address to Women's Liberation**
Συγγραφέας: **Council for the Eruption of the Marvelous**

Απόδοση στα ελληνικά: μεταφραστική ομάδα wormhole,
ένα μεταφραστικό εγχείρημα
που γεφυρώνει τον αναγνώστη
με διάσπαρτα κείμενα ανά τον κόσμο.

Θεωρούμε πώς η ανταλλαγή γνώσης και εμπειριών δεν θα πρέπει να υφίστανται ως μορφή εμπορεύματος. Γι' αυτό πήραμε την απόφαση, με ότι μέσο διαθέτουμε, να παρέχουμε ανοιχτή πρόσβαση σε βιβλία, κείμενα, άρθρα, δοκίμια, κυρίως ξενόγλωσσα, σε αυτούς που δεν μπορούν να έχουν, λόγω οικονομικής δυσπραγίας ή/και που δεν γνωρίζουν καλά μία ξένη γλώσσα.

Μία μορφή αλληλεγγύης, αν θέλετε,
για την προσέγγιση στην παραγωγή γνώσης, μέσα από διαδικασίες αυτομόρφωσης αλλά και υποδείξεις υλικού για μεταφράσεις τις οποίες μπορείτε να στείλετε στο wormhole_txt (at) riseup.net

Ιούλιος 2022

Το Συμβούλιο για την Έκρηξη του Υπέροχου

Χαιρετισμός στην Χειραφέτηση των Γυναικών

I

Η καθημερινή ζωή της γυναίκας ενσωματώνει μια κριτική της ανθρώπινης ιστορίας, συμπεριλαμβανομένης της κριτικής της παραδοσιακής επαναστατικής οργάνωσης και των λεγόμενων εναλλακτικών της Νέας Αριστεράς. Ωστόσο, οι γυναίκες επισκιάζουν αυτή την κριτική προσπαθώντας να αυτοπροσδιοριστούν με όρους της παραδοσιακής επαναστατικής θεωρίας, η οποία σε γενικές γραμμές έχει απλώς κολλήσει μια συγκεχυμένη συζήτηση για το ρόλο της γυναίκας στην περιφέρειά της. Οι γυναίκες απέτυχαν να αξιοποιήσουν τη βιωμένη κριτική τους στην ιεραρχική κοινωνία, περιοριζόμενες στους ίδιους αλλοτριωτικούς τρόπους εξέγερσης (σταλινικούς, για παράδειγμα) στους οποίους έχουν περιοριστεί οι άνδρες.

Ο διαχωρισμός που νιώθουν οι γυναίκες από την ιστορία τους προσφέρει μια ευκαιρία για κριτική εξέγερση. Η ευκαιρία αυτή επισκιάζεται από την εκφρασμένη ανάγκη να συσχετιστεί η γυναικεία χειραφέτηση με τους παραδοσιακούς επαναστατικούς αγώνες. Αυτή η ταύτιση απαιτεί μια νέα σχέση με τους άνδρες (δηλαδή με εκείνους τους άνδρες που συμμετέχουν στους παραδοσιακούς επαναστατικούς αγώνες). **Η ικανότητα των γυναικών να διαμορφώσουν μια επαναστατική πρακτική που να συνάδει με την κριτική τους στην ιστορία περιορίζεται όχι μόνο από τον σοβινισμό των αριστερών ανδρών, αλλά και από τη στοιχειώδη θεωρία και οργάνωση της Αριστεράς.**

Είναι σε αυτό το σημείο που η γυναικεία χειραφέτηση έχει δώσει τη δυνατότητα μιας κριτικής της Αριστεράς και της παραδοσιακής αριστερής ιεραρχίας. Η ακραία μορφή αυτής της κριτικής ήταν ο διαχωρισμός από τον "καταπιεστή" (δηλαδή τους άνδρες).

Η κυρίαρχη στάση αυτού του διαχωρισμού (είτε υλοποιείται σε μια αυτονομιστική αποικία είτε όχι) είναι ο ανταγωνισμός, η δυσπιστία και το μίσος. Η αποστασιοποιημένη γυναίκα ορίζεται από αυτή τη στάση: Έχει μια κοινωνική ταυτότητα που μπορεί να είναι μόνο αρνητική- γίνεται απλώς η άρνηση της παραδοσιακής γυναικείας ταυτότητας.
Βρίσκοντας απλώς έναν νέο ρόλο με τον οποίο θα σχετίζεται με τους άνδρες, διαιωνίζει την υποταγή της στον κόσμο του φαίνεσθαι. Αντί να σχετίζεται με τις γυναίκες ως άτομα, συνεχίζει να τις ορίζει μέσα από την αντιπαράθεση (γι' αυτήν, τον ανταγωνισμό) των φύλων. Ξοδεύει όλη της την ενέργεια σε αυτή την προστριβή. **Προστατεύεται με επιτυχία από μια υποτακτική σχέση με τους άνδρες- ωστόσο υποτάσσεται σε μια κατακερματισμένη άποψη του κόσμου που δεν είναι δική της δημιουργία.**

II

Τη στιγμή της ολοκληρωτικής απόρριψης των δεδομένων κοινωνικών σχέσεων, όλα τα πράγματα είναι δυνατά- αντίθετα, οι περισσότερες γυναίκες αναζητούν καταφύγιο σε μια δομή της οποίας η ίδια η ελκυστικότητα είναι η ασφυκτική και τελικά καταστροφική οικειότητά της.

Με το να συμμαχούν με τους παραδοσιακούς επαναστατικούς αγώνες - οι οποίοι επιδιώκουν να αντικαταστήσουν μια μορφή καταπίεσης με μια άλλη- οι γυναίκες αποτυγχάνουν να αξιοποιήσουν τη στιγμή της ριζικής απόρριψης. Κάνουν συμμαχίες με την Αριστερά με τους όρους της: για να γίνουν δεκτές στο αποκλειστικό κλαμπ των εξουσιοδοτημένων κινημάτων των καταπιεσμένων, πρέπει να αποδεχτούν την ιστορία της αποτυχίας της Αριστεράς να δημιουργήσει μια κοινωνία χωρίς ιεραρχία.

Έτσι, στο βαθμό που συνδέεται με την Αριστερά, το κίνημα για την απελευθέρωση των γυναικών, συζητώντας τους στόχους του με παραδοσιακούς σοσιαλιστικούς όρους, παραλείπει να σημειώσει όλες τις κριτικές της αριστερής ιδεολογίας που έχουν δημιουργηθεί τα τελευταία πενήντα χρόνια και διαιωνίζει την ιεραρχία εναντίον της οποίας θα έπρεπε να εξεγείρεται.

Οι γυναίκες υποστηρίζουν έτσι ένα "ριζοσπαστικό" κίνημα που τις καταπιέζει, είτε αυτή η καταπίεση παίρνει την προφανή μορφή του ανδρικού σοβινισμού στη Νέα Αριστερά είτε της μισθωτής εργασίας στη Σοβιετική Ένωση. Ταυτόχρονα ενισχύουν την ενασχόληση της Αριστεράς με την επαναστατική προϊστορία και τις αλλοτριωμένες μορφές "επαναστατικής" ανασυγκρότησης (όπως η κομματική γραφειοκρατία, ο μαζικός έλεγχος της σκέψης και η άρνηση της ελευθερίας κατά τη διάρκεια της "μεταβατικής περιόδου").

Είναι η προσπάθεια σύνδεσης με την παραδοσιακή επαναστατική θεωρία -με την εσφαλμένη έμφαση που δίνει στην αναγκαιότητα της κρατικής εξουσίας και της "μεταβατικής περιόδου"- που οδηγεί στην ατελείωτη συζήτηση για την εργασία και την οικονομική κατάσταση, την κάστα και την τάξη και τη σεξουαλική ταυτότητα. Επειδή εντάσσεται σε μια σειρά από παραδοσιακές εκλογικεύσεις, η ανάλυση της γυναικείας ταυτότητας δεν έχει αναπτυχθεί σε μια συνολική κριτική.

III

Η γυναικεια χειραφέτηση αδυνατεί να συνειδητοποιήσει ότι επαναστατεί ενάντια σε μια εικόνα του άνδρα που είναι τόσο επιφανειακή όσο και η εικόνα της γυναίκας που έχουν απορρίψει για τον εαυτό τους, και ότι είναι στην ίδια τη φύση του ανδρικού ρόλου να αυτοδιαιωνίζεται λόγω της χαρακτηριστικής κυριαρχίας του. Περιορίζοντας την κριτική των ψυχολογικών στερεοτύπων στις γυναίκες, το πεδίο του δυνατού περιορίζεται δραστικά:

η κριτική των ανδρικών και γυναικείων ρόλων
θα έπρεπε να οδηγεί σε μια γενική κριτική του Ρόλου
και από εκεί σε μια κριτική όλων των ιδανικών απολυτότητας.

Στο παρελθόν, η κριτική κατασκεύαζε μόνο μια άλλη εξιδανικευμένη ουσία -τη Νέα Γυναίκα- που θα αποκαλυπτόταν στη "μετεπαναστατική εποχή". Τόσο ο Νέος Άντρας όσο και η Νέα Γυναίκα είναι μυστικοποιήσεις- η υιοθέτηση αυτών των ιδανικών τύπων απλώς αναβάλλει την ανάγκη να τεθεί σε ριζική αμφισβήτηση όλα όσα πρέπει να περιλαμβάνει το επαναστατικό πρόταγμα.

[Μοιράστηκε τον Μάιο του 1970 σε συνέδριο γυναικών στην Καλιφόρνια, στη Σάντα Κρουζ. Αργότερα ανατυπώθηκε από το 1044.]

6. Η χειραφέτηση των γυναικών είναι η λύδια λίθος της ανθρώπινης απελευθέρωσης

Τίτλος κεφαλαίου από το βιβλίο του Ραούλ Βανεγκέμ "Μήνυμα σε αυτούς που αγωνίζονται"

Πηγή: http://www.bopsecrets.org/PH/cem.htm

Εξώφυλλο: http://www.bopsecrets.org/PH/hello.htm

(Κωμικό “μπαλόνι” τυπωμένο σε αυτοκόλλητο χαρτί. Σχεδιασμένο για να κόβεται και να επικολλάται σε διαφημιστικές αφίσες του είδους όπου μια όμορφη γυναίκα αντιπαραβάλλεται με ένα προϊόν ανδρικού ενδιαφέροντος, Σεπτέμβριος 1970.)